

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **D. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na poříčním právu 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.11.2016, č. j. MPSV-2016/235211-923, o **změnu výše přiznaného příspěvku na péči**,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2.11.2016, č. j. MPSV-2016/235211-923 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 12.4.2016, č. j. 21981/2016/KRN, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a bylo rozhodnuto poskytovat jí příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala, že posudkový lékař nezohlednil výsledek sociálního šetření, které bylo provedeno 18.1.2016, nezhodnotil její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity, nezkoumal podrobněji její zdravotní stav. Zdůraznila, že trpí

roztroušenou sklerózou, která se projevuje velmi těžkou elasticitou končetin a je odkázána na elektrický invalidní vozík. Onemocnění jí neumožňuje zvládat základní životní potřeby nad rámec přiznaných životních potřeb. Není schopna zvládat základní životní potřebu d) stravování. Není schopna nápoj nalít, stravu naporcovat a naservírovat. Rovněž nezvládá základní životní potřebu e) oblékání a obouvání. Není schopna se samostatně obléci, obout se, svlékat se a zouvat se. Rovněž není schopna zvládnout základní životní potřebu f) tělesná hygiena, neboť není schopna se samostatně umýt, osušit si jednotlivé části těla, provést celkovou hygienu.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval obsah odůvodnění napadených rozhodnutí, posudků posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 29.3.2016 a posudku PK MPSV ze dne 6.10.2016 s tím, že z těchto závěrů vycházel. K námitce, že posudkový lékař učinil posudkový závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav, žalovaný uvedl, že žalobkyně byla posudkovou komisí informována o tom, že bude moci zdravotní stav objektivně posoudit a přijmout posudkový závěr i bez její osobní účasti, a to na základě obsahu shromážděné podkladové dokumentace. Zdůraznil, že v jednotlivých lékařských zprávách nebyly posudkovou komisí shledány rozpory, které by ji vedly k provedení vlastního vyšetření, podkladová dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Žalovaný odkázal na příslušnou právní úpravu, kterou ve vyjádření citoval. K životní potřebě d) stravování citoval ze zjištění při sociálním šetření a uvedl, že k nezvládnutí této potřeby může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin nebo anatomické ztrátě podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu k uchopení věcí, při ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při praktické a úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách, spojených se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. Zdůraznil, že žalobkyně je orientovaná, nemá kognitivní postižení, vidí, slyší, zvládá přesuny na vozík, hybnost horních končetin je dostatečná, transportovat stravu může na vozíku, může použít facilitátory, ortézy na ruce apod., nemá funkční ztrátu horních končetin. Dále uvedl, že naservírování stravy je možno realizovat nejen přenášením, ale i posouváním nebo např. převezením na servírovacím stolku. Příprava teplé stravy a nápoje se hodnotí u základní životní potřeby j) péče o domácnost, která byla hodnocena jako nezvládaná. Uzavřel, že žalobkyně tedy tuto základní životní potřebu zvládá. K základní životní potřebě e) oblékání a obouvání žalovaný uvedl, že dle provedeného sociálního šetření žalobkyni nosí oblečení maminka. Žalobkyně se zvládne obléci a vysvléci se vsedě, pro potíže s jemnou motorikou nezapne knoflíky a zip. V zimním období jí musí maminka nebo dcera pomáhat do kabátu. Obuje se a vyzuže se sama. Má speciální obuv. Žalovaný konstatoval, že k neschopnosti zvládat tuto základní životní potřebu může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin, anatomické ztrátě podstatných částí obou horních končetin nebo anatomické či funkční ztrátě dolních končetin, těžkém funkčním postižení páteře s celkovým ztuhnutím a omezením exkurzí hrudníku, při praktické a úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací. Dle názoru žalovaného žalobkyně nemá kognitivní postižení, vidí, slyší, zvládá přesuny na vozík, hybnost horních končetin je dostatečná, když pomáhá matce při vaření oběda, transportovat oblečení může na vozíku, může použít facilitátory, ortézy na ruce, dlouhou obouvací lžici, použít volnější bundu v zimních měsících atd. Dle názoru žalovaného žalobkyně zvládá tuto základní životní potřebu. K namítané základní životní potřebě f) tělesná hygiena, pak ta byla Okresní

správou sociálního zabezpečení v Bruntále, tak posudkovou komisí MPSV uznaná jako nezávládná.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění, přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Krajský soud rozhodl o věci samé v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění, bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně se na výzvu soudu, zda souhlasí, aby ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. bylo o věci samé rozhodnuto bez jednání, a po poučení, že souhlas bude udělen také tehdy, pokud do dvou týdnů od doručení této výzvy nevyjádří svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, ve stanovené lhůtě na výzvu doručenou jí do vlastních rukou 7.2.2017, nevyjádřila.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 12.4.2016, č. j. 21981/2016/KRN byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči podaného dne 11.1.2016 a bylo rozhodnuto, že příspěvek na péči bude poskytován v původní výši 800 Kč měsíčně. Správní orgán I. stupně odkázal na závěry posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 29.3.2016, dle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně není schopna zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost. Správní orgán konstatoval, že posudkový lékař vycházel z označených nálezů odborných lékařů a sociálního šetření ze dne 18.1.2016 a z dokumentace okresní správy sociálního zabezpečení. Součástí spisu je předmětný posudek o zdravotním stavu žalobkyně zpracovaný posudkovou lékařkou okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 29.3.2016, v němž je obsažen výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu žalobkyně s tím, že podkladem bylo také sociální šetření provedené dne 18.1.2016. Posudková lékařka uvedla, že žalobkyně je od roku 2000 léčena pro roztroušenou sklerózu s kvadrupyram. sy., paraparesou DKK. Stav progreduje, zhoršuje se chůze - již mobilní převážně na invalidním vozíku, s oporou dvou francouzských holí zvládne jen pár kroků. Zhoršuje se síla rukou, kde amyotrofie, jemná motorika, někdy není schopna udržet hole. Nyní již inkontinence moče i stolice. Nadále odmítá péči na speciálním pracovišti. Dále je léčena pro diabetes mellitus na dietě, asthma bronchiale s lehkou obstrukcí v perif. DC. Dle praktické lékařky je plně orientovaná, zrakové a sluchové funkce přiměřené, kardiopulmon. kom., zvýrazněná Th kyfosa, na HKK oslabení stisku, výrazně oslabená jemná motorika, hypotrofie thenaru. Stoj krátce s oporou, chůze o dvou francouzských holích na krátkou vzdálenost, jinak invalidní vozík. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc v těchto oblastech základních životních potřeb: mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost. Není schopna zvládat čtyři základní životní potřeby a je podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby v I. stupni – lehká závislost.

Součástí spisu je záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 18.1.2016, v němž je kromě jiného uvedeno, že žalobkyně potraviny a nápoje rozliší, je schopna jejich výběru. Má diabetickou dietu a dietu kvůli vyššímu cholesterolu. Některé potraviny má potíže rozbalit, žalobkyně uvedla, že levou rukou má problém si je přidržet a nezvládá si pomoci ani nůžkami či nožem. Stravu jí chystá

maminka, dcera anebo pečovatelky. Kupují chleba krájený. Obědy jim vozí dcera a skladuje v krabičkách v mrazáku. Talíř ani hrníček nepřenesse. Nají se sama, používá jen lžici, celý příbor ne, nezvládne na nůž zatlačit. Maso si na talíři nepokrájí. Musí mít vše dopředu nakrájené. Nalije si pití, napije se sama. Do pravé ruky uchopí předměty, do levé ruky má problém, vypadávají jí. Některé předměty zvládá převést na vozíčku, ale ne ty s tekutým obsahem. Jen vsedě zvedne věci ze země. Oblečení jí nosí maminka. Zvládne se obléci a vysvléci vsedě. Třeba ponožky si obléká tak, že si musí zvednout nohu a dát na druhou nohu. Teprve potom ponožku oblékne. Pro problémy s jemnou motorikou nezapne knoflíky a zip. Přes zimní období jí musí maminka nebo dcera pomáhat do kabátu. Obuje se a vyzuje se sama, má speciální obuv. Má ortézy na obě dvě ruce. Z kompenzačních pomůcek používá elektrický vozíček. Má pohybové problémy – levá noha je ochrnutá částečně, pravá úplně, u rukou je to opačně. Ortézu na levou ruku si nasadí, na pravou ruku ji někdy přidržuje maminka. Žalobkyně žije s maminkou v domě s pečovatelskou službou.

Proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 2.11.2016 č. j. MPSV-2016/235211-923 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný jako odvolací správní orgán si vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě.

Posudková komise MPSV ČR v posudku ze dne 6.10.2016 v rámci diagnostického souhrnu uvedla, že u žalobkyně se jedná o roztroušenou sklerózu mozkomíšní s kvadrupyramidovým syndromem akcent. vpravo, paraparézu dolních končetin více vyjádřena vpravo, gonartrózu bil. zejména vpravo, s recid. hydropsem, astma bronchiale těžké perzistující s lehkou ventilační poruchou dle spirometrie – pod kontrolou, hypertenzi komp., vertebrogenní algický syndrom krční a lumbosakrální páteře, stav po hysterektomii a ovariectomii pro myom, obezitu I. stupně, dyslipidémii, úplavici cukrovou II. typu na dietě, stav po distorzi pravého hlezenního kloubu v prosinci 2007, cholecystolitíazu, steatózu jater. Posudková komise vyslovila souhlas s plným nezvládáním čtyř základních potřeb: mobility, tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost. Dle posudkové komise nelze již ze zdravotně posudkových důvodů zohlednit další neuznané základní životní potřeby. Není medicínský důvod pro nezvládání oblékání (není kognitivní postižení, posuzovaná vidí, slyší, zvládá přesuny na vozík, hybnost horních končetin je dostatečná, když pomáhá při vaření oběda matce, zvládá selfmonitoring krevního tlaku, transportovat oblečení může na vozíku, může použít facilitátory – ortézy na ruce, použít volnější bundu v zimních měsících, atd.). Nezvládání tělesné hygieny posudková komise uznala. Nebyl shledán medicínský důvod pro nezvládání stravování (není kognitivní postižení, posuzovaná vidí, slyší, zvládá přesuny na vozík, hybnost horních končetin je dostatečná, zvládá selfmonitoring krevního tlaku, transportovat stravu může na vozíku, může použít facilitátory – ortézy na ruce – není funkční ztráta horních končetin).

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Podle ust. § 9 odst. 4 téhož zákona, při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu

nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. § 9 odst. 5 téhož zákona, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle ust. § 1 odst. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle ust. § 1 odst. 2 citované vyhlášky, schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.

Podle ust. § 1 odst. 3 téže vyhlášky, při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí a) tělesné struktury a b) tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností.

Podle ust. § 1 odst. 4 téže vyhlášky, za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.

Podle ust. § 2 odst. 1 téže vyhlášky, při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.

Podle ust. § 2a téže vyhlášky, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle přílohy 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách se za schopnost zvládat základní životní potřebu d) stravování, považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

Podle přílohy 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů se za schopnost zvládat základní životní potřebu e) oblékání a obouvání považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

Soud v projednávané věci dospěl k závěru, že žalovaný bez dalšího převzal závěry posudkové komise MPSV ČR, které soud shledává ve vztahu k základní životní potřebě d) stravování, nepřesvědčivé. Posudková komise uvedla, že nebyl shledán medicínský důvod pro nezvládání stravování s tím, že není kognitivní postižení, žalobkyně vidí, slyší, zvládá přesuny na vozík, hybnost horních končetin je dostatečná, že stravu může transportovat na vozíku, může použít facilitátory – ortézy na ruce. Poukázala na to, že u žalobkyně se nejedná o funkční ztrátu horních končetin. Soud má za to, že posudek posudkové komise se nevypořádává se závěry plynoucími ze sociálního šetření, nezaujímá k nim žádné stanovisko, ani nevysvětluje, proč z nich nelze vycházet, ačkoliv jsou částečně odlišné od závěrů PK MPSV. Nutno zdůraznit, že schopnost stravu naporcovat, naservírovat, je aktivitou, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v citované příloze č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., přičemž podle § 2a téže vyhlášky platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Ze sociálního šetření, které bylo provedeno dne 18.1.2016 přitom plyne, že žalobkyně, která trpí roztroušenou sklerózou, má pohybové problémy, do pravé ruky uchopí předměty, do levé ruky má problém, vypadávají jí, má ortézy na obě ruce, jen některé předměty zvládá převést na vozíčku, ale ne ty s tekutým obsahem, potraviny a nápoje sice rozliší, ale některé potraviny má potíže rozbalit, levou rukou má problém si je přidržit a nezvládá si pomoci ani s nůžkami či nožem, stravu jí chystá maminka, dcera nebo pečovatelky, talíř ani hrníček nepřenese, jí jen lžící, maso si na talíři nepokrájí, musí mít vše dopředu nakrájené. Jestliže tedy ze sociálního šetření bylo zjištěno, že žalobkyně má problém některé potraviny rozbalit, neboť sice do pravé ruky předměty uchopí, ale s levou rukou má problém, vypadávají jí, talíř ani hrníček nepřenese, nají se jen lžící, maso si na talíři nepokrájí, musí mít vše dopředu nakrájené, přitom schopnost stravu naservírovat je aktivitou, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v citované příloze č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., stejně tak schopnost si stravu naporcovat, je jednou z aktivit potřebnou pro schopnost zvládat základní životní potřebu, jak je vymezena v citované příloze č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., k čemuž se ovšem posudková komise blíže nevyjadřuje, dospěl soud k závěru, že orgány lékařské posudkové služby závěr o zvládání základní životní potřeby d) stravování dostatečně a přesvědčivě neodůvodnily.

Stejně výhrady má soud i v případě základní životní potřeby d) oblékání a obouvání. I v tomto případě se posudková komise nevypořádala se zjištěními ze sociálního šetření, podle nichž žalobkyně má problémy s jemnou motorikou, nezapne

knoflíky a zip, v zimním období jí musí maminka pomáhat do kabátu. Posudková komise se omezila toliko na konstatování, že žalobkyně nemá kognitivní postižení, vidí, slyší, zvládá přesuny na vozík, hybnost horních končetin je dostatečná a že transportovat oblečení může na vozíku, může použít facilitátory – ortézy na ruce (zde soud poznamenává, že žalobkyně toto činí), použít volnější bundu v zimních měsících atd. Ke zjištění ze sociálního šetření posudková komise nezaujímá žádné stanovisko a nevysvětluje, jak dospěla k závěru, že žalobkyně zvládá všechny aktivity, které jsou potřebné pro schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání a jak jsou vymezeny v příloze č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dle názoru soudu vysvětlením nemůže být závěr posudkové komise, že v zimních měsících může žalobkyně použít volnější bundu a ortézy na ruce.

Soud z výše uvedených důvodů považuje posudek posudkové komise za rozporný, neúplný a nepřesvědčivý, neboť se dostatečně nevypořádal se zhodnocením podmínek zvládání všech aktivit nutných pro obstarání základních životních potřeb stravování a oblékání a obouvání. Posudková komise se dostatečným a přesvědčivým způsobem nevypořádala s aplikací posudkových kritérií obsažených v § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. ve vztahu k citovaným základním životním potřebám.

Naopak nedůvodnou soud shledal žalobní námitku žalobkyně k posouzení schopnosti zvládat základní životní potřebu tělesná hygiena, neboť nezvládání této životní potřeby bylo žalovanou, jak plyne z odůvodnění jejího rozhodnutí, uznáno.

Za situace, kdy jak výše uvedeno, soud považuje posudek PK MPSV ČR ve shora uvedeném rozsahu stran posouzení schopnosti žalobkyně zvládat základní životní potřeby d) stravování a e) oblékání a obouvání za rozporný, neúplný a nepřesvědčivý z důvodů shora uvedených, pro které žalovaný nemohl dospět k závěru o správnosti, úplnosti a přesvědčivosti posudku, krajský soud postupoval podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušil. V dalším řízení tedy bude třeba posudkové závěry posudkové komise ve vztahu k uvedeným základním životním potřebám doplnit tak, aby z nich bylo zřejmé, z jakých důvodů žalobkyně ve světle citovaných posudkových kritérií zvládala či nezvládala bez pomoci jiné osoby aktivity ve vztahu k namítaným základním životním potřebám d) stravování a e) oblékání a obouvání.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné žalobkyni prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro

výkon advokacie.

V Ostravě dne 27.2.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**